

[Hartel.]

Situationen til egen Fordel, og kan dette, hvad det antagelig kan, forebygges ved denne Lovgivning, hilser jeg det velkomne og ser ogsaa med Tilfredshed i Dag, at der er langt større Tilslutning her i Salen til den, end der forhen har været.

Jeg kan støtte den Betragtning, der blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Elgaard, at der kræves Klarhed med Hensyn til, hvad der er specielt for Hovedstadskommunerne i denne Lovgivning og generelt, og ligeledes forekommer det mig, at § 3 er uoverskuelig i sin Formulering. Der kunde maaske findes en bedre Form for den.

Sluttelig vil jeg spørge den højtærede Minister om, hvorledes Stillingen er nu, da Saneringsloven skal til at træde i Funktion, hvordan det stiller sig med at skaffe Boliger til de Hundreder af Familier, der derved kunde tænkes at komme til at staa uden Bolig paa et Tidspunkt, da det maa erkendes, at der ikke er for mange Boliger i Forvejen. Jeg har ikke stillet mig uvilligt, tværtimod, over for Saneringslovgivningen, men jeg mener, at dette stadig er et meget vigtigt Problem; disse Mennesker skal dog have Tag over Hovedet. Vi har altid set saaledes paa det, at naar Landbruget krævede Værn for Hjem og Arbejdsplads, maatte det være rimeligt, at vi til Gengæld var rede til at yde Byernes Befolkning tilsvarende Beskyttelse for deres Hjem, specielt i en vanskelig Tid som den nuværende, og derfor kan jeg tilsige vor Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse.

Martin Nielsen: Saa vidt jeg kan se, giver Lovforslaget om Ændringer i Huslejeloven sig ikke ud for at være mere, end det er, en Nødhjælp i en vanskelig Situation. Og det er sikkert godt, for det kan jo ikke være hverken den højtærede Indenrigsminister eller det høje Ting ubekendt, at efter de Erfaringer, der nu i en Periode er gjort under den gældende Huslejelovgivning, er der en hel Række Forhold, som presser sig paa, og som Lejerorganisationerne kunde ønske ændret, og det er da vort Haab, at der, naar Situationen bliver noget mere afklaret, end den er i Øjeblikket, maa kunne tages større Hensyn til de Ønsker, der næres i Lejerorganisationerne, end Tilfældet har været hidtil.

Det er en Nødhjælp i en vanskelig Situation, der her stilles Forslag om; der sættes i hvert Fald en Grænse for, hvad der kan gøres. Det er ganske sikkert nødven-

digt, idet vi i Løbet af den Tid, der er gaaet under Krisesituationen, har set Tilløb til forskellige Ting.

Men selv om der nu altsaa sættes Bom for en direkte Forhøjelse af Lejen igennem det foreliggende Lovforslag, bliver der tilbage Spørgsmaalet om den indirekte Forhøjelse. Jeg tænker her paa et Forhold, som ganske vist ikke falder direkte ind under Huslejen, men som dog spiller ind i Lejerens Forhold. Der er efterhaanden, især i København, Centralvarme i en meget stor Procentdel af Ejendommene. I den foreliggende Situation ser man her, at de faste Bidrag, der har været aftalt mellem Ejere og Lejere, ikke mere gælder; de bliver forhøjet, og Lejeren af en saadan Lejlighed bringes i en uhyre vanskelig Situation. Han bringes i Virkeligheden i en endnu vanskeligere Situation end Lejeren i — skal vi sige: en Kakkelovnslejlighed. Lejeren i en Kakkelovnslejlighed kan indstille sig paa paa Grund af Brændselsprisernes Stigning ikke at fyre saa meget, klumpe Familien sammen i et enkelt Værelse eller lignende. Anderledes stiller det sig for Lejeren af en Centralvarmelejlighed. Man maa jo vel huske paa, at det er de færreste Steder, man har Varmemaalere — om Varmemaaleres Værdi i øvrigt skal jeg ikke udtale mig; derom er der meget stærkt delte Meninger —, og Prisen for den forbrugte Varme fordeles i Almindelighed ligeligt blandt alle i Ejendommen værende Lejere. Dette betyder, selv om der spares, selv om der gøres alt for at bringe Forbruget ned, en kolossal Forhøjelse, og man har i de sidste Dage set Tilløb til en Forhøjelse paa op imod 50 pCt. og endogsaa derover af det aftalte Beløb.

Dette er maaske ikke et Spørgsmaal, som direkte vedrører det foreliggende Lovforslag, men det burde efter min Opfattelse tages under alvorlig Overvejelse af Det erhvervsøkonomiske Raad, om de Stigninger i Brændselsprisen, hvormed man motiverer Forhøjelsen af Varmebidraget, ogsaa i alle Tilfælde har fundet Sted — muligvis havde man allerede tidligere indkøbt de paagældende Varer —, og om Forhøjelsen altsaa er berettiget.

Det er i hvert Fald Spørgsmaal, som beskæftiger Lejerne ude omkring i Ejendommene meget stærkt, og som man maa have Opmærksomheden henvendt paa, for det er selvfølgelig meget godt, at man gennem det foreliggende Lovforslag — som jeg finder berettiget og nødvendigt — sætter en Bom for selve Lejens Stigning, men hvis Varmebidraget fordobles eller tredobles, bringes Lejeren i en saadan Situation, at